

İtiraftan Teselliye

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Daniel 9; Yer. 25:11, 12; 29:10; 2Kr. 19:15–19; Mat. 5:16; Yakup 5:16.*

HATIRLAMA METNİ: “Ya Rab, dinle! Ya Rab, bağışla! İşit ve davran, ya Rab! Ey Tanrım, adının hatırı için gecikme! Çünkü kent ve halk Senindir.” (*Daniel 9:19*).

Daniel 9. bölüm Kutsal Kitap’taki harika dualardan birini ihtiva etmektedir. Daniel hayatının önemli anlarında önündeki zorluklarla baş edebilmek için duaya başvurdu. Daniel ile arkadaşları putperest kralın gördüğü düş yüzünden öldürülmek üzereyken, peygamber duayla Allah’a yaklaştı (*Daniel 2*). Kraliyet fermanı ile kral dışında bütün ilahlara dua etmek yasaklandığında, Daniel Yeruslaim’e dönerek günlük dualarına devam etti (*Daniel 6*). O yüzden, Daniel 9. bölümdeki duayı göz önünde bulundururken, Daniel 8. bölümdeki 2300 akşam ve sabah görümünün peygamberi çok etkilemiş olduğunu unutmayalım. Peygamberlik sözünün ana hatları açıklanmış olmasına rağmen, Daniel iki göksel varlık arasındaki konuşmada bildirilen zaman aralığını anlamlandıramıyordu: “İki bin üç yüz akşamla sabah oluncaya kadar; makdis [tapınak] o zaman tahir olacak [temizlenecek]” (*Daniel 8:14, KM*). Peygambere ancak şimdi, 9. bölümde daha fazla ışık veriliyor, bu kez de onun içten duasına karşılık olarak.

*7 Mart Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Allah'ın Sözü'nün Merkeziliği

Daniel 9:1, 2 ayetlerini oku. Daniel, dikkatli bir şekilde çalıştığı peygamberlik sözünü “Kutsal Yazılar’dan anladığını” söylüyor. Kutsal Kitap’ın hangi kitapçığını ya da kitapçıklarını kastediyor?

Bu duayı incelediğimizde, Allah'ın daha önce Musa'ya ve diğer peygamberlere açıkladıklarının derinlemesine araştırılmasından kaynaklandığı anlaşılıyor. Yeremya'nın tomarından sürgünde geçireceği zamanın yetmiş yıl süreceğini öğrendikten sonra (*bkz. Yer. 25:11, 12; Yer. 29:10*), Daniel yaşadığı tarihsel anın önemini anladı.

Daniel'in bu duayı mÖ 539'da, yani Babil'in yerini Pers İmparatorluğu'nun aldığı yıl ettiğini aklımızda tutalım. Yani Nebukadnessar'ın Yeruslaim'i ele geçirip tapınağı yerle bir edişinin üzerinden neredeyse yetmiş yıl geçmişti. Dolayısıyla, Yeremya'nın peygamberlik sözüne göre, Allah'ın halkı çok yakında anayurtlarına dönecekti. Allah'ın Sözü'ne güvenen Daniel halkının başına çok önemli bir şeyin geleceğini anlamıştı, bu da, Allah'ın Kendi Sözü'nde vaat ettiği gibi, Yahudilerin Babil'deki sürgünlüklerinin yakında sona ereceği ve evlerine dönecekleriydi.

Daniel ulaşabildiği Kutsal Yazıları çalışarak öğrendikleri sayesinde, halkın günahlarının ne kadar ciddi olduklarını da anlamıştı. Anlaşmaya uymadıkları için Allah'la olan ilişkilerini koparmışlardı; bunun kaçınılmaz sonu da sürgün olmuştu (*Lev. 26:14-45*). Dolayısıyla, Daniel'in zamanları anlamasını ve halk adına Allah'a yalvarma zorunluluğu hissetmesini sağlayan, Allah'ın bildirilerini araştırması olmuştu.

Dünya tarihinin son günlerine yaklaşırken, Allah'ın Sözü'nü çalışmaya ve hayatımızı ona göre yaşamaya her zamankinden daha çok ihtiyacımız var. İçinde yaşadığımız dünyaya dair yetkin açıklamayı bize ancak Kutsal Yazı sağlayabilir. Sonuçta, Kutsal Yazı iyilikle kötülük arasındaki büyük mücadelenin öyküsünü anlatmaktadır ve böylece insanlık tarihinin kötülüğün yok edilişi ve Allah'ın sonsuz krallığının kuruluşuyla kapanacağını ortaya koymaktadır. Kutsal Yazılar'ı ne kadar çalışırsak, dünyanın günümüzdeki durumunu ve onun içindeki yerimizi, ayrıca hiç umut vaat etmeyen dünyada umut beslemek için sahip olduğumuz nedenleri o kadar iyi anlarız.

Kutsal Kitap ilk bakışta özünde ve başlı başına mantıksız gibi görünebilecek bir dünyayı bir ölçüde anlamamıza nasıl yardım eder?

Bir Lütuf Ricası

Daniel 9:3–19 ayetlerini oku. Daniel merhamet için yalvarışını hangi temelde yapıyor?

Bu duada birkaç noktaya özellikle dikkat etmeliyiz.

Öncelikle, Daniel duasının hiçbir yerinde Yahudi halkının başına gelen felâketlere dair bir açıklama talep etmiyor. Sebebi biliyor. Aslında, duanın esas kısmı Daniel'in bizzat sebebi anlatmasından oluşuyor: “Tanrımız RABB’in sözüne kulak vermedik, kulları peygamberler aracılığıyla bize verdiği yasalara uymadık” (*Dan. 9:10*). Daniel’i bir şeyi anlamaya çalışırken en son 8. bölümün sonunda, 2300 akşam ve sabah görümünü anlamadığını söylediğinde görmüştük (*bkz. Dan. 8:27*).

İkinci nokta da, bu duanın Allah’ın lütfuna, halkını günah işlemiş ve kötülük yapmış olmalarına rağmen bağışlama istekliliğine bir başvuru olmasıdır. Burada bir anlamda müjdenin güçlü bir örneğini görüyoruz; kendi erdemleri olmayan günahkâr halkın buna rağmen layık olmadıkları lütfu ve hak etmedikleri bağışlanmayı istemeleri. Bu, her birimizin Allah’ın karşısındaki durumuna bir örnek değil mi?

“Daniel 9:18, 19 ayetlerini oku. Daniel Rabb’e duasına karşılık vermesi için başka hangi sebebi gösteriyor?”

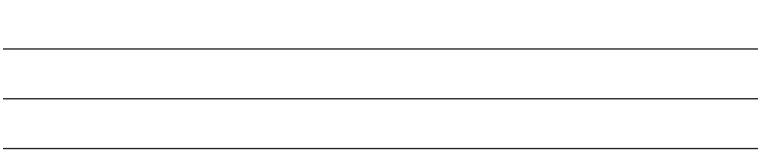

Daniel’in duasının bir başka yönünden de bahsetmek gerek: Allah’ın adının şerefine başvuru. Yani, duanın gerekçesi Daniel’in ya da halkının kişisel çıkarları değil, Allah’ın kendi itibarıdır (*Dan. 9:17–19*). Başka bir deyişle, talebe karşılık verilmelidir zira Allah’ın adı şereflendirilecektir.

2. Krallar 19:15–19 ayetlerini oku. Hizkiya’nın duası hangi yönlerden Daniel’in duasını anımsatıyor? Matta 5:16 ayeti bizim de Allah’ı nasıl yüceltebileceğimize dair ne söylüyor?

Arabuluculuğun Değeri

Daniel 9:5–13 ayetlerini oku. Daniel’in sürekli “biz” yanlış yaptık demesi, böylelikle sonunda ulusun başına bu felaketin gelmesine sebep olan günahlara kendisini de dahil etmesi neden önemli?

Daniel’in duası Kutsal Kitap’taki önemli arabuluculuk dualarından sadece biridir. Bu dualar Allah’ın yüreğine dokunur, yargıyı uzaklaştırır ve onun yerine düşmanlardan kurtuluşu sağlar. Allah tüm Yahudi ulusunu yok etmeye hazırken, O’nun elini durduran Musa’nın arabuluculuğu olmuştu (*Çık. 32:7–14, Say. 14:10–25*). Şiddetli kuraklık ülkeyi yiyip bitirmek üzereyken bile, Allah İlyas’ın duasına karşılık vermiş, ülkeyi canlandırmak için yağmur yağdırmıştı (*1. Krallar 18*).

Aile fertleri, arkadaşlar ve diğer insanlar ya da durumlar için dua ettiğimizde, Allah dualarımızı duyar ve müdahale edebilir. Bir duanın cevaplanması bazen uzun sürebilir fakat Allah’ın Kendi çocuklarının ihtiyaçlarını asla unutmadığına emin olabiliriz (*bkz. Yakup 5:16*).

Bu durumda, Daniel Allah ile halk arasında bir arabulucu görevi görüyor. Peygamber, Kutsal Yazılar’ı çalışmasından halkın Allah’ın yasasını çiğnedikçe ve O’nun uyarılarını duymayı reddettikçe ne kadar günahkâr hale dönüşüklerini fark etti. Bu yüzden, onların umutsuz ruhsal durumlarını fark ederek, iyileşme ve bağışlanma için dua etti. Fakat peygamber ayrıca kendini halkıyla özdeşleştirdi. Daniel, bazı yönlerden, Mesih’in bizim arabulucumuz olarak üstlendiği göreve örnek teşkil ediyor (*Yubanna 17*). Fakat arada çok önemli bir fark var: Mesih “günah işlememiştir” (*İbr. 4:15*) ve dolayısıyla kişisel günahını itiraf etme ya da kişisel bağışlanma için kurbanlar sunma ihtiyacı duymamaktadır (*İbr. 7:26, 27*). Fakat yine de Kendisini günahkârlarla benzersiz bir şekilde özdeşleştirmiştir: “Tanrı, günahı bilmeyen Mesih’i bizim için günah sunusu yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı’nın doğruluğu olalım” (*2Ko. 5:21*).

“İnsandaki tüm iyi ve kutsal, asil ve güzel şeyleri bir araya getirip, bunu Allah’ın meleklerine insan canının kurtuluşunda veya erdemde bir rol alması için sunsanız, teklif ihanet olarak görülüp reddedilirdi.”—Ellen G. White, *Faith and Works [İman ve İşler]*, s. 24. **Bu sözler, kendi yararımız için bir Arabulucu’nun varlığına duyduğumuz ihtiyaca dair bize ne öğretiyor?**

İbadetin Bir Parçası Olarak Kurbanlıklar

Daniel'in arabuluculuk duası iki önemli soruna değiniyor: halkın günahları ve Yeruşalim'in ıssızlığı. Dolayısıyla, Allah'ın yanıtı bu iki ricayla ilgiliydi. Mesih'in işi aracılığıyla insanlar kurtarılacak ve tapınak meshedilecekti. Fakat söz konusu iki ricaya, Daniel'in anlık tarihsel ufkunu bazı yönlerden aşan şekilde yanıt verildi: Mesih'in işi tüm insan neslinin yararına olacaktır.

Daniel 9:21–27 ayetlerini oku. 70 haftalık sürede hangi iş yapılacaktı? Bunu neden ancak İsa başarabilirdi?

1. “Başkaldırıcıyı ortadan kaldırmak.” “Başkaldırı” olarak çevrilen İbranice sözcük (*peša*), astın üstüne karşı bile riayetsizlik etmesi anlamına gelir (*örneğin Özd. 28:24*). Bu sözcük Kutsal Kitap'ta insanların açıkça Allah'a meydan okuması anlamında da kullanılmıştır (*Hez. 2:3*). Fakat İsa'nın kanı aracılığıyla Allah'a karşı isyan bastırılmıştır ve Golgota'dan akan erdemler insanlara sunulmuştur.

2. “Günaha son vermek.” Fiil “mühürlemek” anlamını taşıyor ve burada günahın bağışlandığı anlamına geliyor. İlk günahtan beri insan nesli Allah'ın standartlarına uygun yaşamayı başaramadı, fakat Mesih bizim hatalarımızı düzeltecek.

3. “Suçu bağışlatmak.” Pavlus'un dediği gibi: “Çünkü Tanrı bütün doluluğunun O'nda bulunmasını uygun gördü. Mesih'in çarımıta akıtılan kanı aracılığıyla esenliği sağlamış olarak yerdeki ve gökteki her şeyi O'nun aracılığıyla kendisiyle barıştırmaya razı oldu” (*Kol. 1:19, 20*). Burada da ancak İsa bu hakikati gerçekleştirebilir.

4. “Sonsuza dek kalıcı doğruluğu sağlamak.” Mesih çarımıta bizim yerimizi alarak, bize Allah nezdinde “doğru olma” kutlu durumunu bahsetmiş oldu. Allah'tan gelen bu doğruluğa ancak iman yoluyla sahip olabiliriz.

5. “Görüm ve peygamberliği mühürlemek.” Mesih Kendisini kurban olarak sunduğunda, O'nun kefarete işine işaret eden Eski Ahit peygamberlik sözleri yerine geldikleri anlamında mühürlenmiş oldular.

6. “En Kutsal'ı meshetmek.” Burada bahsedilen En Kutsal bir kişi değil, bir yer. Öyleyse buradaki ifade, Mesih göksel tapınakta bizim yüce Başrahibimiz olarak göreve başlarken bu tapınağın meshedilmesinden bahsetmektedir (*İbr. 8:1*).

Peygamberlik Sözü Takvimi

2300 akşam ve sabah görünümünün sonunda peygamber şaşkındı çünkü görünümü anlayamıyordu (*Dan. 8:27*). On yıl sonra Daniel'in görünümü "anlamasına" yardım etmek için Cebrail geldi (*Dan. 9:23*). Bu sonraki açıklama eksik bilgiyi temin ediyor ve Mesih'in işinin yetmiş haftalık sürenin sonuna doğru tamamlanacağını bildiriyor. Yıl-gün ilkesi uyarınca ve öngörülen olayların gidişatına göre, yetmiş hafta 490 yıl olarak anlaşılmalıdır. Bu sürenin başlangıç noktası da Yerus alim'in yeniden kurulması emridir (*Dan. 9:25*). Bu emir kral Artahşasta tarafından m  457 tarihinde verildi. Ezra  nderliĒindeki Yahudilerin Yerus alim'i yeniden inşaa etmelerine imk n saĒladı (*Ezra 7*). Kutsal Kitap metnine göre yetmiş hafta "saptanmış" ya da " ıkarılmıştı." Bu bilgi, 490 yıllık sürenin daha uzun bir zaman aralıĒından, yani 8. bölümdeki g r mde belirlenmiş olan 2300 yıldan çıkartıldığını gösteriyor. Bundan da, 2300 yıllık ve 490 yıllık s relerin başlangıç noktalarının aynı olması gerektiĒi sonucu çıkar, yani m  457.

Yetmiş haftalık peygamberlik sözü u  kisma ayrılmıştır: yedi hafta, atmış iki hafta ve yetmişinci hafta.

Yedi hafta (49 yıl) büyük ihtimalle Yerus alim'in yeniden inşaa edileceĒi süreyi ifade ediyor. Bu yedi haftadan sonra, "Meshedilmiş olan  nder'in" (*Dan. 9:25*) gelişine kadar atmış iki hafta (434 yıl) geçecek. Nitekim Artahşasta'nın fermanından 483 yıl sonra, yani ms 27 yılında İsa Mesih vaftiz edildi ve mesihlik görevi için Kutsal Ruh tarafından meshedildi.

Yetmişinci hafta içinde başka önemli olaylar da gerçekleşecek: (1) Mesih'in ölümünden bahseden "mesholunan kesilip atılacak" (*Dan. 9:26, KM*). (2) Mesih "bir oklarıyla bir haftalık saĒlam bir antlaşma yapacak" (*Dan. 9:27*). Bu, İsa ve elçilerin Yahudi ulusuna yönelik özel göreviydi. Son "hafta" içinde, yani ms 27 ile ms 34 yılları arasında yerine getirildi. (3) "Haftanın yarısı geçince, kurbanı da sunuyu da kaldıracak" (*Dan. 9:27*). İsa, vaftiz edililişinden u  buçuk yıl sonra (yani haftanın ortasında), Yeni Antlaşma'nın son ve kusursuz kurbanı olarak Kendisini sunarak ve bu sayede hayvan kurban etmeye olan ihtiyacı ortadan kaldırarak kurban sistemine son verdi; yani peygamberlik sözü açısından bu sistemin artık bir önemi kalmamıştı. 70 haftalık peygamberlik sözünün son haftası ms 34 yılında, İstefanos şehit edildikten ve müjdenin mesajı sadece Yahudilere deĒil diĒer uluslardan olanlara da ulaşmaya başladıktan sonra sona erdi.

Daniel 9:24–27 ayetlerini oku. Mesih'e ilişkin büyük umuda ve vaade raĒmen, şiddet, savaş ve yıkımdan söz ediliyor. Bu, hayatın fel ketleri içindeyken bile umudun h l  var olduĒu güvencesini bize nasıl verebilir?

EK ÇALIŞMA: Aşağıda, Daniel 9:24–27 ayetlerindeki 70 haftalık peygamberlik sözünün Daniel 8:14 ayetindeki 2300 yıllık peygamberlik sözüyle ne şekilde bağlantılı olduğunu ve onun başlangıç noktasını oluşturduğunu açıklayan bir tablo var. 2300 yıllık süreyi (var olmayan 0 yılını silmeyi de anımsayarak) mö 457 tarihinden başlatırsan, 1844 yılına ulaşırsın; ya da ms 34 yılından başlayarak kalan 1810 yılı (2300 eksi ilk 490 yıl) eklersen, yine 1844 yılına ulaşırsın. O halde, Daniel 8:14 ayetindeki tapınağın arındırılmasının 1844 yılında başladığı ortaya konulabilir.

1844 tarihinin Daniel 7. ve 8. bölümlerde gördüklerimizle nasıl uyduğuna dikkat et. Yani, Daniel 8. bölümdeki tapınağın arındırılmasıyla aynı şey olan Daniel 7. bölümdeki yargılama (son iki haftanın derslerine bak), 1260 yıllık zulümden sonra (Dan. 7:25) fakat İsa'nın İkinci Gelişi'nden ve O'nun sonsuz krallığının kurulmasından önce gerçekleşiyor.

2300 Yıllık Peygamberlik Sözü

TARTIŞMA SORULARI:

- 1** Bilginler 2300 günlük peygamberlik sözüyle 70 haftalık peygamberlik sözünün aşlında tek bir peygamberlik sözü olduğunu –haklı olarak– söylemişlerdir. Peki neden böyle söylediler? Bu savı destekleyecek hangi kanıtları bulabilirsin?
- 2** Daniel'in arabuluculuk duasından, kendi arabuluculuk duası hayatımızda bize yardım edebilecek ne öğrenebiliriz?
- 3** Mesih'in bizim yararımıza kurbanlığı sahip olduğumuz tek umuttur. Bu, alçakgönüllü kalmamızı ve daha da önemlisi başkalarına karşı daha sevgi dolu ve bağışlayıcı olmamızı ne şekilde sağlamalı? Luka 7:40–47 ayetleri hepimize ne söylemeli?
- 4** Daniel'in duasında ve umudunda Kutsal Yazılar'ın ne kadar merkezi olduğuna bak. Sonuçta, ulus ağır bir bozguna uğramış, halk tutsak edilmiş, toprakları yağmalanmış, başkentleri yerle bir edilmişti. Fakat tüm bunlara rağmen, onun insanların evlerine döneceğine dair umudu vardı. Kutsal Kitap ve içinde yazan Allah'ın vaatleri olmasa, bu umudu başka nereden edinebilirdi? Bu, bizim de Söz'deki vaatlere dayanarak sahip olabileceğimiz umuda dair bize ne anlatmalı?